

Božské srdce Ježíšovo A

Mt 11, 25 – 30

16. jún. 23

Milé sestry a bratia v Kristovi

Žijeme vo svete, v ktorom život sa oproti minulosti zrýchlil, sme viac zameraní na to, aby sme spĺňali svoje úlohy, aby sme ako spoločnosť efektívne fungovali. V tomto svete máme rozdelené úlohy - a tak každý myslí v prvom rade na seba, na to, aby zabezpečil pre seba a pre svojich blízkych základné potreby pre život. Už nám neostáva veľa času na premýšľanie, ktoré by nás viac otvorilo pre druhých, ktoré by aj v nás samotných pestovalo tú hlbšiu rovinu – rovinu ducha.

Aj k nábožnosti by sme najradšej pristupovali cez rozum, cez pochopenie rozumovou vrstvou svojho bytia. Pritom vieme, že človek nie je len rozum, dokonca ani nie rozum plus telo, ale k človeku patrí aj spolužitie s inými, a tam často potrebujeme aj cit, srdce. Potrebujeme to, čo nás otvára pre druhého človeka, pre vzťah s inými, pre vzťah k životu. Pretože aj k životu samotnému, ba dokonca aj k tomu, čo nám sprítomňuje tajomstvo Boha, nemôžeme pristupovať len s chladným rozumom.

Preto pri Ježíšovi okrem obrazu Dobrého pastiera, či obrazu jeho milosrdenstva, máme aj obraz Božského srdca. Je to obraz srdca otvoreného pre všetkých, ktoré vie každého vnímať v jeho hodnosti Božieho dieťaťa. My sa dnes pýtame, čo nám tento obraz hovorí pre naše životy – tak aby sme neostali len pri úcte, ale aby táto úcta premieňala aj naše životy.

Srdce, ktoré je otvorené pre druhých, pre život samotný; srdce, ktoré sa snaží obnoviť život, priniesť do neho nanovo dobro, je pre nás znakom Krista. Chce byť aj dnes tým, čo náš život, naše medziľudské vzťahy obnovuje, dodáva mu novú vitalitu, posilňuje ho. Dnes už cítime, že k obnove života nám nebude stačiť obraz božského srdca Ježíšovho, jeho vonkajšia úcta. Najmä ak je ten obraz namaľovaný ešte starodávnym romantickým spôsobom, ak voľakedajšie staré formy nábožnosti nám už nie sú pomocou, ale niekedy skôr na príťaž.

Ale aj my dnes potrebujeme vnímať srdce, ktoré je schopné prekonávať rozdiely medzi ľuďmi, vzájomnú neznášanlivosť. Srdce, ktoré je otvorené pre každého, ktoré v druhom - v každom človekovi vie vidieť brata, sestru – teda blížneho. Potrebujeme si pripomínať, že v tomto postoji Kristus nezatrpkol, neopustil ho ani vtedy, keď mu bolo najťažšie.

Pretože aj my sa dnes potrebujeme inšpirovať týmto Ježíšom, jeho otvoreným srdcom. Potrebujeme sa naučiť niečo z jeho vnútornej skúsenosti – tak aby sme aj my v našom živote sa učili byť solidárni navzájom. Aby sme aj my o všetkých našich blížnych vedeli predpokladať, že aj oni sú Bohom milovaní a Bohom vyvolení.

Keďže to nie je ľahké, môžu nás pri tom posilniť slová dnešného evanjelia. Podťte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste unavení, a ja Vás posilním. Ja obnovím váš život, ja mu dám novú silu, aby to mohol byť život v plnosti. Ak to dokážeme, potom ani nášmu srdcu potom nebudú chýbať hodnoty ako je vernosť, dobrota, vďačnosť a predovšetkým radosť zo života.

Preto aj my môžeme a máme dnes prosiť: Srdce Ježišovo, sprav srdce naše podľa srdca svojho.

Viliam Arbet